

{ אז נדברו }

פרשת במדבר - חג מתן תורה תשפ"ה | גליון מס': 692 | לסדר: 'הגיע חשוק וחשוק לחשוק וחשוק ועמחו עמחו וארץ' (אזה"ח)

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

שהתורה תצא טעימה לא פחות מהעגלא תילתא של רב יוסף...

a8447168@gmail.com

--

כתובת חדשה

בבית שמש

להשגת גיליונות וספרים:

משפחת אבוזצירא יחזקאל תביא 3

רמה ג'

0534138554

כמו כן: ביחשלים

ניתן להשיג גיליונות בשכונת

(מורדות) גילה - משפחת וייס-

0533448864

רוצים להיות שותפים

בהוצאות העלון?

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

באשראי: "נדרים פלוס"

(שם קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

תודה מראש!!!

כידוע: רב יוסף היה עושה עגלא תילתא מידי חג השבועות... היה שוחט את העגל הכי מובחר... בוחר את הבשר הכי טוב... והיה דואג שזה יצא הכי משובח... לפני שבועות הוא היה עושה בירור מקיף אצל הבחורים המבינים... מהי הצ'ולנטיה הכי מובילה בגוש דן... מי הוכיח את עצמו בשנה האחרונה שיועד לבשל את הבקר הכי טוב... ר' יוסף לא היה מתפשר!!! אני צריך בשביל חג השבועות את הטופ שבטופ!!! עגלא תילתא... הכי הכי טעים בשכונה... בחור יקר: תעשה טובה... תשלים את המשפטים האלו במקומי... כי אני די חלש בניואנסים האלו... אין לי מושג בצולנטיות ואין לי מידע ובקיאיות בחלקים ומספרים של בשר... ולכן אם תשים לב אני כעת די מגמגם... לכן תציל את המצב ותכניס פה בין השורות את מילון המושגים מהסיר של ליל ששי... סו"ס תבין אותי... זה לא לרמה שלי... אני לא אחד כזה שעושה יותר מידי עסק מאוכל... אבל!!!! משום מה רב יוסף כן עשה מזה עסק!!! ולא סתם... אלא מתי הוא עשה מזה עסק??? **בחג השבועות!!!!** אני מתאר לעצמי שיש בחורי ישיבות שמידי ליל ששי יוצאים לצ'ולנטיות... ואילו בשבוע הזה הם לא יצאו!!!! כי אחרי הכל זה שלושת ימי ההגבלה!!!! יש גבול!!! גם אם כל ליל ששי נו... יאלה... סוף שבוע... אבל ליל ששי הזה... זה רציני... זה ערב מתן תורה...

אז זהו!!!! שלמורה האבסורד רב יוסף דווקא בערב שבועות... דווקא לקראת מתן תורה, הוא היה עסוק בתחרות השפים!!! ולבחור את העגל הכי מובחר כדי שהבקר יצא הטופ!!!! כך כתוב... תעשה משהו... תתמודד עם זה...

אז זהו!!!! שאם אתה שואל אותי... אני חושב שהעגלא תילתא שר' יוסף היה עושה זה היה לא סתם בשר על האש... (או בשביל המכובדות... זה לא היה סתם 'בשרא אגומרי') אני טוען שהעגלא תילתא של ר' יוסף **זה היה המבחן השנתי!!!!** כמו שמדינת ישראל עושה כל שנה חידון התנ"ך... כך להבדיל רב יוסף היה עורך כל חג שבועות מבחן מקיף!!!! מבחן לכל התלמידים... בא נראה איך למדת השנה... כמה התקדמת בשטייגן הפנימי שלך בחיבור לתורה... בא נבדוק איפה אתה אוהז בקבלת התורה שלך... **ואיך ר' יוסף היה עושה את המבחן הזה???**

בשביל זה הוא היה עושה עגלא תילתא!!!! והוא היה דואג שזה יצא טטטטעים!!!! אבל ממממה טעים!!!! ואז היו מגיעים בחורים... ורב יוסף עומד ליד הסיר... כן מוטי... רוצה מנת בקר?? בבקשה... רב יוסף מגיש לו מנה עסיסית של בקר!!! טעים... אבל באמת טעים... כמו המבבינים...

מוטי סיים צלחת... רב יוסף שואל אותו: תגיד לי: היה טעים?? כן!! מממשהו... רוצה עוד מנה?? אה... כן... בטח... למה לא... רב יוסף בשמחה... תביא את הצלחת... רב יוסף ממלא את הצלחת במנה נוספת... ואז!!!! רגע לפני שרב יוסף מגיש למוטי את המנה השניה... לפתע סטופ!!!! ר' יוסף עוצר לרגע ושואל את מוטי: תגיד לי מוטי... איך היה השטייגן בליל שבועות?? היה טוב?? כן... בטח... (ברור שבטח... מה הוא אמור לענות אם לא ככה) עשית שטייגן?? כן... היה טוב?? כן... נפלא... ר' יוסף שואל: רוצה **עוד מנה של ליל שבועות???** מתחשק לך עוד פעימה... מתחשק לך להיות חוצניק ושיהיה לך יום טוב שני כמו שהיה לבית יוסף עם המגיד... עוד לילה של ליל שבועות??

אאההההמ... אאהההמ... לא!!! בעצם... בעצם לא!!! תודה!!! מספיק לילה אחד!!

מוטי חושב לעצמו... תגיד לי: מה רב יוסף רוצה מהחיים שלי?? מה עשיתי לו?? לא מספיק לי ליל שבועות אחד... כמה לחץ... כמה עצבים... אתה רוצה להנחית עלי עוד ליל שבועות?? למה אתה עושה לי את זה?? איזה חטא עשיתי... שמגיע לי עוד לילה מלחיץ כזה??

אבל רב יוסף 'לא מבין'!!! הוא שואל את מוטי: לא הבנתי... אכלת כעת מנה עסיסית של בקר... היה לך טעים!!! ברגע שהיה לך טעים... באופן טבעי בקשת מנה נוספת... אז אותו דבר... אם ליל שבועות היה כ"כ טעים כמו שאתה מציג את זה... היית אמור לרצות עוד מנה כזו?? למה מנה של בקר אתה רוצה עוד אחד... ועוד ליל שבועות אתה לא רוצה?? עונה רב יוסף... אל תדאג מוטי... הכל בסדר... אני מבין אותך לגמרי... תרגיש נוח... אני בסה"כ רוצה להגיד לך דבר אחד: שים לב!!! כששאלתי אותך: איך היה ליל שבועות ואמרת לי: שהיה טוב... לא שיקרת עלי... אתה באמת התכוונת שהיה טוב... **אבל למי?? למי היה טוב??** לשטייגן היה טוב... בשביל שבועות זה היה טוב... ואולי גם לרבש"ע היה טוב... לא משנה בדיוק למי... האירוע יצא טוב... אבל לך?? לך לא היה מאוד טוב שם!!!! מסכים איתי?? אוהו מסכים... מוטי מסכים כל מילה... פונה ר' יוסף למוטי: תקשיב טוב... כל הכבוד לך... עשית שטייגן גדול בחג השבועות... וזה באמת היה טוב... **אבלו!!! אני לא רגוע ממך...** כי אני רוצה אותך **עוד!!!!** לא מספיק לי שהיית פה השנה... אני רוצה אותך עוד שנה ועוד שנה... אני רוצה אותך פה עד גיל 102...

עם העגלא תילתא הסתדרתי איתך!!! הצלחתי לספק לך סיר צ'לונט שנשאת **עם טעם של עוד!!!!** באת אלי לקבל מנה נוספת... אבל מה יהיה עם התורה... אני צריך שגם בייחס לתורה אתה תשאר **בטעם של עוד!!!!** לא עוד לי שעשית שטייגן רצח בחג השבועות... לא עוד לי שחג השבועות סימן לך וי ועברת את 'מבצע סיני' בהצלחה... אני צריך שלימוד התורה יצא לך טעים!!!! שתשאר עם טעם של עוד... והשנה זה לא קרה... הכל בסדר... מאוד נורמלי... זה טבעי... אבל תדע לך שאם לא נשאת בטעם של עוד... יש לך כעת שיעורי בית לשנה הבאה... איך אני עושה שעסק התורה יהיה לי טעים... אני חייב להישאר בטעם של עוד... ובכן קורא יקר: אתה מבין לבד שליל שבועות הוא בסה"כ מדגם... ליל שבועות עצמו הוא 'אירוע' הכי פחות מטריד!! אנחנו מדברים פה על משהו הרבה יותר נרחב... על כל המושג הכללי של עסק התורה... **ההמשך בעמוד 3-4**

600,000 עידי ראייה!!! אין כזה מסמך בכל ההסטוריה!!!

יש לי שאלה מאוד מאוד מוזרה: כתוב בתורה שש מאות אלף איש העידו שהם ראו במו עיניהם שה' נתן את התורה למשה רבינו!!! ועל זה מתבסס אחד מ"ג עיקרים שתורה מן השמים... ואמונה בתורת משה, וכעת להבדיל אלף אלפי הבדלות בין אור לחושך: אותו האיש ימ"ש... הרי הוא טען לכל מי שרק הסכים להאמין לו שה' בחר בו במקום משה רבינו... ותסכים איתי שהוא מאוד רצה להצליח לשכנע!!! ובינינו... אני סומך עליו שהוא עשה כל מה שהוא רק יכול כדי להוכיח שזה נכון!!! ואם ככה יש לי שאלה פשוטה: למה גם הוא לא כתב שיש לו שש מאות אלף עדים שראו במו עיניהם שה' התגלה אליו במקום משה...

מה תענה? הוא לא כתב את זה כי... כי זה לא נכון!!!

תודה רבה... אני יודע שזה לא נכון... אבל לשיטתנו!!! תכנס רגע לנעלים שלו... סו"ס הוא עשה שמינית באור לשכנע את כולם שה' בחר בו... ואל תשכח שהיה לו תנ"ך שנשף לו בעורף ששם כתוב שה' התגלה למשה רבינו לעיני שש מאות אלף איש... אז מה איכפת ליושקה לכתוב שגם לו יש את המסמך הזה... גם לו יש שש מאות אלף איש שמעידים שראו במו עיניהם... עולה לו כסף לכתוב את זה??? (אל תשכח שהיהודים עד עצם היום הזה, איך הם מוכיחים שתורת ה' מן השמים? מזה שלמעמד הר סיני היו שש מאות אלף עדים, נו... אז אם להבדיל... יושקה רוצה להביא טיעון מקביל... הוא מוכרח גם לספק את המוצר הזה... אז מה איכפת לו לכתוב שגם אליו נתגלה ה' לעיני שש מאות אלף נוצרים??? אם לא יועיל... לפחות לא יזיק) אה... שאלה טובה... כעת אני מצפה מכך- אתם הדור הצעיר שתענו לבד את התשובה... בשביל לענות על זה צריך טיפ טיפה שפשוף והבנה בפוליטיקה בסיסית... נו... מה התשובה??? מאוד מאוד פשוט:

יושקע פחד ממני!!! אבל מממזה פחד... אני הייתי בדור שלו... ואנחנו היכרנו אחד את השני היטב מהשטיבלאך... גם לי היו מידי פעם כל מיני חלומות להגיד לכולם שה' התגלה אלי... ושיתפתי אותו בחלומות שלי... והוא ידע שאני לא פראייר... הוא ידע טוב מאוד שבשבייה שהוא מכריז על עצמו שהוא נביא... זה יעלה לי את דם למוח... אני לא אוותר לו!!! כי הרי אם הוא הנביא, זה אומר שלא רק שזה אני אלא זה גם הוא... ונראה לך שאני אתן לו את התענוג הזה על מגש של כסף? (מילא אני לא הצלחתי להיות נביא... אבל שהוא יתחיל לרכוב עלי) ככה אתה מכיר אותי? אתה חושב שאני אתן לחבר שלי מהשטיבלאך להתחיל למכור תותים ולספר שהוא נביא ה', ומחר הוא יתחיל להלך עלי אימים ולדרוש ממני כל מיני דרישות ואני אלך לפי החליל שלו... נראה לך??? שכחת שאני הסוחר היהודי הממולח?

ויושקע ידע את זה!!! והוא פחד ממני!!! הוא ידע שאני לא אעשה לו חיים קלים!!!

ולכן יושקה לרגע לא חחחחחחח לכתוב משפט כזה שיש לו שש מאות אלף עדים שראו במו עיניהם שה' התגלה אליו... הוא ידע שאם הוא יכתוב את זה, הוא יורה לעצמו ברגלים!!!! כי אני לא אוותר... ברגע שהוא יכתוב את זה... עוד באותו ערב, הייתי דופק אצלו בדלת, יושקע... מה נשמע? שמעתי שיש לך שש מאות אלף עדים שמעידים שה' נגלה אליך... קדימה... תביא את הפרטים שלהם... אני רוצה לשמוע מהם... 'להתחזק' באמונה... אתה יודע מה יושקע... עזוב 600,000... אני לא צריך כ"כ הרבה כתובות... מספיק לי 600!!!! תביא לי פרטי זהות של שש מאות איש בלבד שהיו נכוחים במעמד שראו במו עיניהם שה' נגלה אליך... יושקע נכנס ללחץ... הוא צריך כעת לארגן לי 600 איש... הוא מתחיל לקושש... דופק אצל השכן הנוכל... תקשיב... אני צריך שש מאות חתימות של אנשים... על מה הפעם? שאני נביא, וה' בחר בי... השכן פותח עליו זוג עיניים... אוהו... יושקה... הפעם זה רציני!!! זה כבר לחתום על צ'ק פתוח... אין בעיה... תמיד חתמתי לך... רק תגיד כמה אתה משלם...?? יושקע חושב... ובסוף הוא אומר 150 שקל!!!! מה??? השתגעתי? זה הגרושים שאתה מוכן לשלם לזי? אפילו חתימה של עורך דין עולה יותר... אתה יודע לאיזה סיכון אתה מכניס עם החתימה הזו? אם אני חותם שאתה נביא... מי יודע מה אתה מחר הולך להנחית עליי? אני מוכן ללכת על ההימור הזה לא פחות מ-5000 שקל...

עונה לו יושקע... תעשה לי טובה... תבין אותי... הייתי משלם לך... אבל יש לי פה בעיה... אני צריך עוד 600 אנשים חוץ ממך שיחתמו לי... אני לך יכול לתת 5000 שקל ל-600 איש... זה המון כסף... ותחשוב שכל זה רק בתור דמי 'לא יחרץ' לאז נדברו שעצבני עלי שעשיתי לו מחספס וגנבתי לו את הנביא... בקיצור: יושקה בחחחחחחח לא יעשה את הטעות הזו!!!

הוא לא יעז לכתוב שיש לו עידי ראייה מוחשיים אלה!!! פה! היום!!! כולנו חיים!!! כי אם הוא היה מביא כזה מסמך... כולם היו נוקשים לו בדלת ואומרים לו: כן... איפה הם? אנחנו מחפשים אותם... נו... וכמה שקרנים הוא כבר יכול לגייס? בא נגיד שהוא גייס עשרה נוקלים... עשרים... חמישים... נניח שהוא יתגמל אותם... ישחד אותם... אבל אי אפשר לגייס שש מאות... וששת אלפים??? אין סיכוי... וזו הסיבה שלא קרה מעולם!!!!!! שקם נוכל או משיח שקר או נביא שקר שהכריז שיש לו יותר ממני עידי ראייה שה' נגלה אליו... תמיד תמיד תמיד, כל נוכל שקם והכריז שהוא נביא ה', תמיד המשפט הראשון היה שזה היה לבד בהיחבא, לאף אחד לא היה רשות להתקרב... וברגע שמישהו התקרב, באותו רגע הכל התבטל... זה תנאי קודם למעשה!!! כי אם יש עדי ראייה נגשים שאפשר לדבר איתם... אז אני צריך לתגמל אותם... וכמה אנשים כבר אפשר לתגמל? מאה... מאתיים... שש מאות... ואילו בתורתנו הקדושה כתוב מסמך מפורש ששש מאות אלף איש מעידים שה' נגלה למשה!! משה רבינו אומר: בבקשה... יש לך פה שש מאות אלף איש... תשאל אותם... לא מראש בסתר דיברתי... הקב"ה לא הסכים להתגלות למשה רבינו בסוד!! עיניכם הרואות... וזו ההוכחה שמאמתת אצלנו את העובדה שתורה מן השמים!!! זה שכתוב בתורה שיש שש מאות אלף עדים!!! עצם המסמך שנכתב בשעה שהשש מאות אלף האלו חיים ויכולים להכחיש... כזה מסמך נוכל לא יכול לכתוב... אתה יודע מי הכי מבין את זה??? מי שיוודע להיות נוכל!!!

את המשפטים האלו אמרתי בתור תשובה לבחור שחיפש מה לשאול וטען לי: הרי מהי ההוכחה שתורה מן השמים? מזה שיש שש מאות אלף ראו במו עיניהם שה' נתן את התורה למשה רבינו... נו... את זה כל אחד יכול להגיד... ולטעון שיש לו שש מאות אלף עדים... אז עניתי לו: שזהו שלא!!!!!! אם אתה חושב שזו טענה שכל אחד יכול לטעון... אז בבקשה... תביא לי אחד!!!!!! אחד לאורך כל ההסטוריה שהעז לסכן את עצמו מול שש מאות אלף עדים... ואני רוצה לסיים במשפט אחד: תדע לך שיש לי גילויים חבל לך על הזמן... אבל הכל בסוד גמור!!! מאחורי דלתים סגורות!! ואני מזהיר... לא לפתוח את הדלת... כי בשבייה שמישהו פותח את הדלת... אז חבל... הההכל יתבטל... כי... כי מה לעשות אתם לא ראוים. ©

בס"ד לאחר תקופה שאזל מהמלאי, שוב זכינו לקראת חג השבועות להדפיס את הספר

'המסולאים בפז'

הספר מתמקד בנתינת עצות וכלים 'לעצמאים' המעוניינים לפתוח עסק פרטי (מורשה) הנקרא בשם: 'עסק התורה'. 'ובתורתו יהגה יומם ולילה'

לפניך טעימה חלקית ואקראית

מהנושאים שבספר:

כיצד ניתן לרכוש בקיאות עצומה בכל חלקי מקצועות התורה? למה יש לפעמים רפיון? למה לפעמים אין לי טיפת חשק? מתי צריך לסגור את הגמ' ולצאת לפוש... ואילו מתי צריך להתגבר בייתר שאת ולפום צערא וכו'??

איך ניתן ליצור מתיקות וערבות התורה והאם ניתן...??

צרה ושמה חברותא... כיצד לדעת להתרגל ללמוד גם לבד? מה זה לא חברותא? ותחרות סמויה עם החברותא... מה עושים? עד כמה אני מחויב למסגרת או לטויבת הישיבה? איך כותבים חבורה??? האם יש סיכוי שיום אחד גם אני אהיה עקבי ומסודר ואלמד בזמן ואישן בזמן ואתבטל בזמן?? האם לימוד המוסר והמפגש מול היצ"ר הוא נחלתם הפרטית של ליטאים... והאם חסידות שייכת רק למגזר החסידי? רגע... בעצם למה לא לומדים בישיבות נביא...? אם אף פעם לא התחברתי ללומד'ס הישיבתי, האם אני בגדר 'תלמיד שלא ראה ברכה בלימודו'?? האם יש בעיה ללמוד שונששטיין? האם דף היומי שייך לבעליבתים?? והשאלה העצובה והכאובה: איפה רוב המתמידים נעלמים במרוצת השנים?? ולמה בדורות הקודמים ידעו את כל התורה בגיל שלושים... ואיך אני עושה שגם אצלי זה יקרה? האם יש עניין לגשת למבחנים... ואיך משקמים את הריאקציה שלי מזה?

ומה העניין להיות סתם ככה בקי בתורה שבכתב...??

האם יש עניין ללמוד מ"ב גם ללא ההוספות של דרשו מפוסקי זמננו?? למה אורך לי חודשים לכתוב חבורה אחת, וגם אז אני מרגיש שזה לא סופי?? מה ההבדל בין ניסיונות בקדושה של מתמיד לבין העיויבד? ואם עוברת עלי תקופה של חוסר חשק בולט בלימוד... כיצד ניתן לאבחן פה מה החולה??

מה זה "השקפה"? האם יש עניין לדעת השקפה? ולאן הערך הזה מסווג ב"ד החזקה?? האם יש עניין לחזור סאה פעמים על הגמ'?? ובאיזה שלב מומלץ לעצור ולא להמשיך? ומה עושים עם השאיפות שלי? האם לקבור אותם מתחת מאה גמרות? והאם יש עניין ללמוד לנאום ולדבר בפני ציבור...?? והאם יש אחד שבנוי ללמוד דווקא טור בית יוסף ולא כ"כ גמרא??

אלו הם חלק מהנושאים שנפתחים בספר זה...

אי"ה בזמן הקרוב יהיה ניתן להשיג את הספר בכל מוקדי המכירה, אבל לעת עתה לבירור מוקד המכירה הקרוב אליך:

0548446691 0527683095

(המשך-) שהגמ' תהיה טעימה כמו הצ'ולנטיה...

המשך- בסוף בסוף הלימוד חייב להיות טעים!!! וטעים הכוונה בלי מילים מכובסות... בצ'ולנט אין הגדרות מנומסות... אם הצ'ולנט יצא טעים כולם יבקשו עוד ואם זה לא טעים אז לא נוגמר... לי יש משימה!!! עסק התורה חייב להיות טעים!!! ואם זה לא טעים לי... רב יוסף מוטרד!!! ר' יוסף מגדיר את זה כטעון שיפור ושיעורי בית לשנה הבאה...

האם הבנת מה באתי לומר???

אם אני אעשה סקר: מה נקרא להצליח בלימוד התורה??

אני אקבל כל מיני תשובות... יהיה אחד שיגיד.. הצלחה בלימוד זה להיות מתמיד שלא פסיק פומיה מגרסא!! יהיה אחד שיגיד מי שידוע לסכם סוגיות... יהיו הרבה שיגידו מי שהספיק הכי הרבה דפים... יש כאלו שיטענו מי שזכר את כל התורה... יהיה אחד שיגיד הלכה וכו' וכו'... ובסוף בסוף!!! למרבה האבסורד... אני אומר לך עם יד הלב... במבחן התוצאה... אתה יודע מי הולך הכי הכי להצליח בתורה??

מי שאוהב את הלימוד!!!! מי שהגמ' טעימה לו!!! שלא תבין: אני לא מדבר כעת ממקום של השקפה או מדד של סולם ערכים... לא בטוח שאהבת תורה יותר חשובה מידיעת התורה, לא!! לא אמרתי את זה... יתכן ששקיעות וידיעת התורה יותר מהותיים מעריבות התורה... רק מה? אני מדבר כעת אסטרטגית!!! אני מדבר פרקטיקה!!! אני מודיע לך מי בשורה התחתונה יצליח לגדול בתורה יותר מכולם??

מי שאוהב את זה!!! מי שזה טעים לו!!! מי שעסק התורה לא מספיק טעים לו... גם אם הוא ילמד את כל הש"ס ויעשה סיום הש"ס וגם אם הוא יבחן על כל הש"ס... אני אומר לך שאני!!! אני אצא תלמיד חכם יותר גדול ממנו. ולמה? מסיבה פשוטה: כי בשביל להצליח במשהו... אתה צריך להיות מחובר לעניין... להיות בקטע... שזה יהיה המקום הנעים והטבעי שלך... שכל ההוויה שלך תהיה שם... ובשביל זה אתה צריך לאהוב את מה שאתה עושה. ומי שלא אוהב את מה שהוא עושה לא עושה חיל!!!

ושוב: אני מדבר אסטרטגית!!! זה פשוט לא יקרה!!! אני ריאלי!!!

גם אם הוא יגזור לעצמו הישג נקודתי ודפק איזשהו ביצוע מרהיב... הוא עדיין לא ריגש אותי... זכיתי לא פעם להשתתף במישהו שסיים את הש"ס... ולא תמיד יצאתי מגדרי... אז נכון... הוא סיים את הש"ס... אבל ראית שזה לא הוא... הוא לא מספיק אוהב את זה... לא מספיק מחובר לזה בנשמתו... אז נכון... הוא מאוד אוהב לסיים ש"ס... אבל אני הרבה יותר מתלהב ממי שאוהב ללמוד

ש"ס ממי שאוהב לסיים ש"ס... אני הרבה יותר מתרגש ממי שהתאהב, חולה ומשוגע על מסכת מכות... יותר ממי שדפק הופעה וסיים מסכת בבא בתרא... אני הרבה יותר מתלהב ומתרגש ממי שבא לו ללמוד שעתים וחצי... ממי שמצליח ללמוד שש שעות סדר חלבי ברציפות... (אומר לך בכנות: אני לא מתלהב מסדר חלבי- שש שעות ברציפות!!! אין לי שום בעיה עם העוגה החלבית... היא דווקא יצאה די טעימה... אבל מה יצא מהגמ' אחרי שש שעות של לימוד?? האם גם הגמ' יצאה טעימה?? האם יצאת בטעם של עוד... או שאמרת אוה... יש לי עכשיו שבוע שלם להירגע עד הפעימה הבאה?? אם יצאת בטעם של עוד... אם השש שעות נשארו טעימים לך רבע מהעוגה החלבית... מצוין... מי יתן... אבל תבדוק את זה... ושוב: אני כעת מתעקש לא להיכנס לערך העצמי כמות שהוא... אם יבא בחור משיב"ק ויתחיל להתווכח איתי שתכל"ס, מי שלמד שש שעות, הוא דחף למחסנים של הקב"ה יותר משטחים של תורה מאשר הבחור שאוהב ללמוד... אני לא הולך להתווכח איתו... מצדי להשאיר אותו צודק... שימשיך לחשוב שהוא סדרן מדפים של הרבש"ע... (תן לי להירגע מהויכוחים על זה שאני חושב שהרבש"ע רוצה אותך ולא את התוצרת הסינית שלך) נו... שיהיה... אני כעת מדבר איסטרטגית!!! בשם מנהל העבודה... בשורה תחתונה מי הולך להישאר כאן ולדפוק ומי הולך להיעלם...

מי הולך להמשיך להתמיד בתורה עד גיל 94... ומי הולך להתייבש ולגרור רגלים כבר בגיל 24?? מי בעתיד הולך לשבת מול גמ' וכל שתי שורות קופץ לו משהו אחר שמתחשב לו וסוגר לו פאזל מול הגמ' השניה... ומי בטווח ארוך הולך לשבת יבש ואפרורי מול הגמ', ולא לזוז מילימטר?? בשביל לפרוח צריך לאהוב!!! מי שלא אוהב את מה שהוא עושה, לא יתקדם... לא יתפתח... לא יפרח... רק יסחוב ויגרר... וחבל...

גילוי נאות: אני לא יודע ש"ס!!! חד וחלק!! ולמה אני לא יודע?? לא רק בגלל שאני לא זוכר... אלא בגלל שאני לא בנוי ללמוד גמ' דף אחרי דף... לא משנה כעת הפרטים... אבל אני לא בנוי לסוג לימוד מסודר ועקבי כזה שמתחיל בברכות דף ב' והגמר שלו זה סיום הש"ס... לא!! לא בנוי לזה!! ואני לא לומד בצורה שלא מתאימה לי!! רגע... מאיפה אני יודע שאני לא בנוי לזה?? מזה שהעזתי לעמוד מול עצמי... ולמדתי את הנטייה הטבעית שלי... והבנתי מה מתאים לי ומה לא... ובזכות זה... אני ועוד כמה אלפי אנשים כמוני (אם אלף הם אני מהם, ואם מאה הם אני מהם, ואם אחד הם, אז זה רק אני, אני לא מפחד להיות לבד במקום הזה...) אני לומד לפי טבעי... מה שמתאים לי... וממילא מה הפלא שאני אוהב ללמוד את מה שאני לומד!!! תבין: לא מסובך לאהוב את מה שלומדים... אם יש משהו מסובך זה להסכים להכיר ולהודות בטבע שלי ובלימוד שמתאים לי... ולהסכים ללמוד לפי הטבע שלי ולא לפי הטבע של השכן מספסל ביהמ"ד... (מה שהכי מסובך זה להיות עניו ולזהות את החלק האישי שלי בתורה... וללכת על זה גם אם זה לא תמיד פוטוגני מול הסטנדרט התורני החברתי) ברגע שהלימוד שלי מותאם לתכונות שלי... אז מה הפלא שאני אוהב את הלימוד!!!

זה בדיוק אבל בדיוק כמו שהאיש של הפלאפל שאל אותי... מה לשים לך בלאפה... ואמרתי לו בדיוק מה אני אוהב... הצבעתי לו על החמוצים... וקצת ירקות... והרבה צי'פס... ושלוש כדורים... טיפ טיפה חריף... והמון טחינה... אמרתי לו בדיוק בדיוק מה אני אוהב בפיתה... ואז הוא גמר להכין לי את הפיתה... ואז קרה נס למעלה מדרך הטבע!!! תנחש מה הנס?? שהתחלתי לאכול ו... ו... ולא יאומן!!! זה היה טעים!!!!!!

אה... איך אתה מסביר את הנס העצום הזה? איך זה יצא טעים? פשוט מאוד: אין פה שום נס!!! היה פה בסה"כ מישהו שהתאים את הפלאפל לטעם שלי!!!! משהו פה לא מובן?? משהו פה נס??

אז זהו!!! שבדיוק אותו דבר בתורה... התורה היא רחבה... יש מגוון נרחב של עסק התורה... ובעיקר יש מינונים שונים שמשתנים מאחד לשני... יש אחד שמסוגל ללמוד הרבה שעות ברציפות ויש אחד שטוב לו ללמוד שעתים ועוד שעתים ועוד... יש אחד שמתאים לו חברותא ויש אחד שלא מתאים לו... יש אחד שמתאים לו ללמוד מהר ויש אחד לאט... יש אחד שמתאים לו בקיאות ויש אחד שעיון... יש אחד שמתאים לו ללמוד כשיש הרבה רעש, ויש אחד שמתאים לו ללמוד בבית מדרש חצי ריק... יש אחד שטוב לו תחרות ויש אחד שהתחרות הורסת אותו... יש אחד שמתאים לו ללמוד גפ"ת ראשונים, וגם כל האותיות הקטנות שם בסוף המסכת... ויש אחד כמוני שמעולם לא למדתי גמ' עם תוס'!!! שמעת? מעולם לא למדתי גמ' עם תוס'... תהרוג אותי... זה אני!!! יש לך בעיה עם זה?? תתפוצץ!! זה אני!!! (היו לי שתי אופציות, או שאני אתפוצץ או שאתה תתפוצץ?? החלטתי לתת לך להתפוצץ... אני לומד בלי תוס', כי אחרת זה מתפוצץ... אה... זה מפוצץ אותך?? מצוין... תתפוצץ אתה... העיקר אני היום כבר לומד תוס', כי חלק גדול מהשאלות של תוס' אני כבר שואל לבד... ממסכתות אחרות שכבר למדתי אותם) לכל אחד יש טעם מסוים בפלאפל ובמקביל יש לך גם טעם מסוים בלימוד, וכמו שבפלאפל אתה מגלה מודעות עצמית ואתה יודע להצביע בבטחון רב מה אתה אוהב ומה אתה לא אוהב... אז זהו!!! שבלימוד התורה אתה אמור גם לגשת בצורה שכזו, להקשיב לעצמך ולדעת להבחין מה אני אוהב ללמוד ואיך אני אוהב ללמוד ובאיזו צורה... ומי שיאהב ללמוד יזכה להיות שתול בבית ה' לאורך ימים... ומי שלא אוהב את מה שהוא לומד הוא ישחק יתייעף ולא יעשה חיל. על זה נאמר: 'לא יעזור בית דין'.

יש הרבה בחורים צעירים שרוצים לצמוח כמו ר' חיים קנייבסקי... ואני דווקא מייבש אותם!! אני אומר לאותו בחור... תקשיב... ממה נפשך... איך שאתה לומד היום, אתה כבר עכשיו ר' חיים!! אתה כבר עכשיו מתמיד לא פחות מר' חיים... ויתכן שאפילו יותר... אז עקרונית סיימנו... הגעת ליעד... קבלת את הגביע... כעת אתה יכול ללכת לישון...

שלי זה ה-הוועדת לבנין ולבני יום אשר עמדת לפני ה' אלוהיך בחורב', אני צריך לדאוג שהבן שלי הזה שאני עכשיו חובט בו... ימשיך להנחיל את זה גם אחרי שאני עוצם את העיניים ושאיני אצליח להחדיר לו כ"כ עוצמתי... שגם הוא ינחיל את זה לנכדו עד סוף כל הדורות... ממילא כל פעם שאני מגיע ללמוד תורה או כל מצווה בתורה... יש לנו תמיד את המשימה הממוקדת והמשימה האסטרטגית!!!

מצד אחד יש לי משימה נקודתית... אני צריך כעת ללכת ללמוד!!! נקודה!!! אני מקפיד על השעה הזו בקנאות!!! זו שעת הקביעות שלי 'שלא יבטלנו בשום פנים...' אבל!!! בד בבד... צריך תמיד לשמור קשר עין עם המשימה האסטרטגית... שגם בייחס לשעת הקביעות הזו אני אמור בשעה הזו בין הייתר להנחיל לילדים שלי את החיבור והשייכות לתורה... ואם כעת!!! כתוצאה משעת לימוד הזו... אני מותיר אוירה חרוכה ותחושה של לחץ ועצבים ומתח... ואני מותיר אותם עם טעם חמצמץ של 'אבא שהלך כעת ללמוד תורה, ראו כמה מקולקלן מעשיו, כמה מכווערין דרכיו', הציון במבחן הוא שבייחס למשימה הנקודתית קבלתי מאה!!! התקדמתי 100 ק"מ בדרך להר סיני... ובייחס למשימה האסטרטגית נסעתי בווארס 500 ק"מ... הילדים שלי בערב האחרון התרחקו רגשית מאוד מאוד מכל שייכות וחיבור ל- מה שאני רוצה להנחיל להם...

אל תשכח שכשאיני לומד תורה ומשנן וחוזר בשביל ידיעת התורה... מה המטרה של ידיעת התורה? השמר פן תשכח... ופני יסורו... והוועדת לבנין ולבני בניך... כל הגדר של ידיעת התורה זה כדי להבטיח את את מסירתה לדורות... כן... יפה מאוד... אתה שיננת את התורה, יש לך מה להנחיל... אבל ההלו... תוודא שיש לך **למנוי**!!! למי להנחיל!!!

נו... אז תכל'ס... כעת כשאני חוזר מדושן עונג מהלימוד... איזה ציון קבלתי?? אז ככה במשימה הנקודתית קבלתי מאה!!! נלחמתי...

כעת בשורות ספורות אלו חשפתי אותך לעוד זווית עמוקה מאוד שתתן לך מענה נוסף על ההולך ילך בהקשר לאותו בחור שמדקדק בהלכה והאם זה תקני או לא... אז זהו!!! שצריך תמיד לזכור שבמקביל למשימה הנקודתית של דקדוק הלכה!!! הרי מצטרפת אליה גם המשימה האסטרטגית... ההלו... אתה צריך בין הייתר להנחיל כאן משהו!!! אתה לא יכול להחמיר ולסלסל ולדקדק במשימות הנקודתיות על חשבון רמיסה וחוסר אחריות טוטאלי של המשימה האסטרטגית... כאן חשוב להדגיש: מדובר בדקויות עדינות!!! אל תתפוס אותי את המילה... התפקיד שלי זה בעיקר להציף נושאים... לעצבן ו... ולהשאיר אותך להתבשל ולהגיע לתובנות לבד... (אל תתקשר אלי שאני מקלקל אחרים... תתקשר אלי רק אם קלקלתי **אותך**) נחזור לאן שהתחלנו... כן... אתה רוצה ללמוד כעת נקודתית... אבל ללימוד הנקודתי שלך מצטרף גם משימה איסטרטגית גלובלית ש... שאתה אמור לפגוש את הגמ' עוד הרבה שנים ועוד להנחיל את זה גם לילד שלך... אז תזכור לשמור קשר עין גם עם המשימה הזו!!! אל תשבור את הכלים...

חיים?? ההסבר הוא אחד ויחיד: **בא לו!!!!** שמעת?? **בא לו!!!!** הוא נדלק על איזה נושא מסוים בלימוד... אהב את זה... ויאלה... פתח על זה מחברת שנהיה ממנה חיבור... היו כמה פעמים שהוא הצליח לתרץ קושיות של המהרש"א... והוא היה מבסוט מזה... יאלה... פותחים מחברת... ומאז כל כמה דפי גמ' הוא מיד הציץ בסקרנות... נו... יש מהרש"א? אוהו... יופי... נו... מה יש לי להוסיף עליו?? ואז הוא נדלק על עגלה ערופה... למה??? ככה!!! ויום אחד הוא נדלק על מאגר של תאריכים ושמות בגמ'... פתח מחברת ולמכסה עתיק... למה?? **בא לו!!!!**

מי שככה למד... ככה התחבר... ככה חי את הגמ'... ככה **ביטא את עצמו** מתוך הדף גמ'... התוצאה הישירה הייתה שהוא פשוט אהב!!! אהב את הלימוד!!! הוא התפתח שם!!! וכמו שמי שאוהב צ'ולנט מבקש עוד מנה... כך מי שאוהב ללמוד הוא נשאר בטעם של עוד... ועוד ועוד... ואני אגלה לך סוד... ר' חיים הסתלק מן העולם בגיל 94... **בטעם של עוד!!!!!!**

אז זהו!!!! שכשרב יוסף רוצה להעביר לנו מסר בחג השבועות, מה המבחן שכל אחד מאיתנו צריך להצליב את עצמו מולו בחג השבועות?? זה עגלא תילתא!!! תעמוד מול מאכל טעים!!!! תפגוש חוויה מוחשית של... **טעם של עוד**... וכעת תעשה משוואה... האם בלימוד התורה אני גם נשאר בטעם של עוד... אם לא... אז קדימה... יש פה שיעורי בית לשנה הבאה... השיעורי בית הם **לא** מה להוסיף עוד בלימוד... **לא** איזה חיזוק לתפוס... אלא מה להוסיף בתיבול... איך לשחק במינונים... לפעמים צריך להנמיך לאש קצת יותר נמוכה... להוריד פרופיל...

מקודם השתמשתי במילה אסטרטגיה!!! אני רוצה טיפה להסביר את המונח הזה... (אגב: שורות אלו לא מיועדות לבחורים, אתם יכולים לקרא... אבל זה לא יעזור לכם... אתם לא תבינו... אין לכם את זה... צרפתית בבקשה!!!) צריך לדעת שכשקבלנו את התורה... קבלנו שם משימה היסטורית **אסטרטגית!!!** המשימה הייתה: אני כעת נותן לכם התורה, ועליכם מוטל האחריות ליצור את התנאים ולהכשיר את הנתונים ולהבטיח שהתורה תעבור הלאה עד סוף כל הדורות!!! כלומר כשאלטער אלטער אלטער זיידע שלי עמד למרגלות הר סיני... הקב"ה הציב לפניו משימה ואמר לו: תקשיב... אתה אחראי שהצאצא שלך בעוד 3000 שנה ידע שהיה מתן תורה!!! שהנכד שלך ידע שהוא מחויב לשישים ריבא אותיות התורה... הנה לך משימה איסטרטגית!!!! הבנת?? אם יש לי משימה נקודתית לדאוג שהילד שלי יקרא ק"ש... מה אני צריך בשביל זה??? כלום... אני צריך בסה"כ להעיר אותו בצעקות... ההלו... סוף זמן ק"ש... ולהתחיל למלאות את הספל מים... על תנון אוזנו הימנית... ידו... רגלו... ומיתר הספל יתן הכהן על ראש הישן... זה נקרא להצליח במשימה נקודתית... אז זהו!!! שבצמוד לכל משימה נקודתית שכזו!!! ה' נתן לי משימה הרבה יותר איסטרטגית!!! **להנחיל** לבן שלי את מצוות ק"ש!!! להכשיר את התנאים להביא אותו לחיבור ושייכות ופטריוטיות שכזו שתבטיח שהבן שלי בעצמו ינחיל הלאה את מסירת התורה לנני של הנני של הנני שלו/שלי... כלומר: זה לא רק משימה נקודתית... יאלה תקרא ק"ש ונסמן וי!! לא!!! ה-יו

רק מה?? אתה בכל זאת מבין שאתה לא מתקרב לר' חיים קנייבסקי... ולמה??? כי נכון שאתה כעת מתמיד ממש ממש כמו ר' חיים!!! אבל סו"ס אתה עושה את זה בסה"כ חצי שנה, או שנה חצי, מקסימום שנתיים... ובשביל לצמוח כמו ר' חיים... לא מספיק ללמוד שנתיים כמו ר' חיים... **צריך ללמוד עוד 80 שנה ככה!!!!!!** הופה!!! כאן נכנסנו לסוגיה אחרת לגמרי... אנחנו כבר לא שואלים כמה שעות צריך ללמוד היום בשביל לצאת ר' חיים, כי כפי שסיכמנו את זה אתה כבר עושה... השאלה היא: את מה שאני כבבבבר עושה!!!! איך אני מצליח **לשמר ולהבטיח את זה!!!!** שמונים שנה קדימה?? ה-12 שעות שאני כבר לומד!!! איך אני מצליח לייצב ולהתמקם בהתמדה זו לטווח של 365 ימים כפול שמונים??

אוהו... זו כבר זירה אחרת לגמרי לגמרי!! אז אני רוצה להרגיע אותך שאין צורך להפליג שמונים שנה קדימה... אני מתנדב לעדכן אותך חגיגית מה הולך להיות בשש שנים קדימה... אם אתה תמשיך ללמוד בעצבים... ותמשיך להקניט את הנפש שלך ולהתעלם מהצרכים הבסיסיים שלך... ותמשיך לצבור המון המון שעות של אי חשק בולט מול הגמ'... התוצאה הישירה היא שאתה לא אוהב את מה שאתה עושה!!! וברגע שהתרגלת לצבור מול הגמ' הרבה הרבה שעות של חוסר חיבור וחוסר חשק ודיכוי עצמי... **אני מודיע לך חגיגית שתון חמש שנים אתה לא פה!!!!** סליחה... בעצם יתכן שהגוף שלך ישאר בביהמ"ד... אבל הרוח שלך תצא לגמרי מהמפרשים... אתה תראה כמו סמרטוט... אני מוכן להתערב איתך על זה!!! ולצערנו המצבות המהלכות האלו מסתובבות בינינו כעדות אילמות!!! וחבל!!! מדובר באלפים ורבות כמון שבמקום להשקיע במקום הנכון!! במקום למקד את עיקר האנרגיות לטפח ולהשקות ולהעצים את החיבור והחשק והקשר הרגשי שלהם לגמ'... במקום זה הם היו עסוקים בהישגים נקודתיים של בוחטות שעות והספקים... אז יופי... הם הצליחו לדפוק הופעה נקודתית של ר' חיים ליום אחד, או לחצי שנה, או לשנתיים... ואח"כ הם נשחקו מול הגמ' והתייבשו לגמרי...

ליבי ליבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם... כמה חבל...

אתה יודע ממה צמח ר' חיים?? יש את התשובה המוכרת והלא נכונה שלמד ולמד ולמד ולמד... **זה שטויות!!** כי ה-למד ולמד ולמד הזה... במילים אחרות... שב ותלמד במקום שלך ואל תפריע לי לצלם את כולם מהגב איך הם לומדים... שיראה הכי סימטרי ומרשים בעיתון... ה-למד ולמד ולמד זה מאוד טוב בשביל רבה 'ממלא מקום' שרוצה שקט ותו לא מיד... **אז זהו שלא!!!!** אני אגיד לך את הסיבה האמיתית שממנה מתחמקים משום מה... ר' חיים צמח מרשימה ארוכה של קריזות... אני נותן לך רשימה חלקית בלבד: קרני חגבים, נחל איתן, שיח השדה, ברייתא דמלאכת המשכן, פרק שירה, ארחות חיים, ולמכסה עתיק, מסכת עבדים, ציצית, מזוזה, תפילין, פירוש על הירושלמי פאה, כלאים, הוא צמח מלכתוב חיבור על כל הקושיות של המהרש"א בש"ס... חיבור מיוחד על המפתחות של הרמב"ם בכל הש"ס... וכעת תגיד לי: מה המכנה המשותף בין כככל החיבורים הקטנים האלו של ר'

יעתירו עליך בחג השבועות במקומות הקדושים בירושלים...

כן... לא רק בדורנו יש מקומות קדושים להעטיר לישועות... גם בזמן שביהמ"ק היה קיים היו מקומות קדושים... רק מה? בסתם ימים שגרתיים יש לך את המקום אשר יבחר ה' לשכן שמו שם... אז מה צריך עוד מקומות קדושים... אבל בחג השבועות ? ! ? זה משהו מיוחד!!! שבועות זה החג היחיד שהתורה!!! התורה תופסת את המקום המרכזי... ולכן בחג השבועות יש עוד כמה מקומות קדושים שמייצגים את התורה...

לדוגמא: יש מקום אחד בירושלים שהוא מאוד מסוגל לישועות ובפרט מער"ח סיון ועד לאחר חג השבועות... וזה בדוק ומנוסה!!! מי שמתפלל שם רואה ישועות... ובכן: יש מבנה בירושלים שנקרא 'בית דייני גזלות'!!! במשך השנה, כשאתה שומע אנשים מדברים על 'דייני גזלות' עדיף שתעבור לצד השני של המדרכה... (אם אתה חס על החליפה שלך כי אתה עלול להיכשל בשמיעת 'נשיא בעמך לא תאור') כי אתה עלול לשמוע אנשים שמתבטאים בצורה מאוד לא יפה על המקום הזה... כי שם למייעשה זו 'תחנת המשטרה' של לשכת הגזית!!!! שם יושבים דיינים יעודיים שאחראים על הסדר הטוב... שם בית המחוקקים של מדד הקנסות על אלימות... הם האחראים על כל האכיפה של דיני ממונות וחובל ומזיק והודאות והלוואות... וכל הויכוחים הבלתי נגמרים של חזקת ג' שנים... ושטרות וערעורים ו... ואל תשאל... ותחשוב שבמשך עשרות שנים הספיקו הרבה יהודים לעבור בין כתלי בית דייני גזירות ואתה מבין לבד שלא תמיד הכריעו בצד שלהם והם צברו המון תסכולים מול דייני גזירות והם רואים בהם איובי נפשם!! אבל מה שנכון נכון... אותם דייני גזירות מדובר בדיינים מומחים וסמכים שהוסמכו ע"י הנשיא ולשכת הגזית... ואם כך יש להם את מלא הסמכות והגיבוי ע"פ נותן התורה לאכוף את הדין ולבער עושי הרעות מישראל ו... 'וטוב לך'... אז נכון שבים יום השגרת... לכל אחד יש את המרי הטבעי המרדני נגד המערכת ונגד כל מי שיש לו סמכות מעלית... אבל!!! כשמגיע חג השבועות בבוקר... ובעוד כמה דקות הולכים להקריב כאן שעיר חטאת דמוסף עצרת שלא כתוב בו לכפר ואמר הקב"ה: אם קבלתם על עצמכם עול תורה, מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימיתם!!!! אוהה... מי לא רוצה לצאת מחג השבועות טהור ונקי כמו במוצאי יו"כ... לא?? לא היית רוצה במוצאי שבועות לשמוע בת קול 'לך אכול בשמחה לחמך'?? נו. אם אתה רוצה. אז בבקשה... קבל על עצמך עול תורה... ועול תורה זה אומר לקבל על עצמי בין היית סמכות עליונה שאוכפת את רצוני יתברך גם אם זה 'פחות נחמד'... זה קל? לא קל בכלל!!!! אבל זה שווה את המחיר... מעלה אני עליכם כאילו לא חטאתם מימיתם.

מה תגיד על הסנהדרי קטנה של העיר שלנו... שבחורף האחרון נאלצו לגמור דינו של בחור מאחת המשפחות הטובות בעירנו והוציאו אותו לסקילה... זה לא פשוט!!! תחשוב מה זה הורים שכולים שאיבדו את אחד מבניהם... והוא לא נהרג בפעולות איבה... ולא מהמחלה... אלא סנהדרי קטנה של העיר שלנו הרגו אותו בידיים שלהם!!! אתה יודע איזו הרגשה קשה זו?? אז נכון שכלפי חוץ הם אמרו שאין בלבם טינא... אבל סו"ס זה בני אדם... וזה כואב... עד דכדוכה של נפש... וכעת בערב חג השבועות... יש סגולה גדולה לקבל עול תורה... וההורים ובני המשפחה הלכו לבית דין והתפללו שם... במקום הזה!!! במקום שבו נהרג בנם... על מה הם התפללו?? על הכל... בני חיי ומזוני... מתוך נקודת הנחה שאנחנו מקבלים על עצמנו עול תורה, ואנחנו מכירים בזה שמקום האכיפה של רצון ה' הוא המקום המסוגל ביותר לישועה!!!

חוץ מזה הלויים!!!! הלויים האלו- אני לא מסתדר איתם!!! אני אף פעם לא הסתדרתי איתם... הם כאלו נוקשים... תקיפים... פנים חמורות סבר... הם עומדים על משמר התורה כמו פלדה!!! ברגע שיש איזשהו מפגע רוחני... הלוי מגיע כמו פקח וסוגר את האירוע... ולא מעניין אותו כלום... עד שלא מתקנים את הפירצה הוא לא אזז!!! והוא לא מבין שום שפוט... אתה לא יכול לשחד אותו בכסף... וגם אין אצלו קשרים, לא מעניין אותו אם אתה גביר או דלפון... האם אתה אח"מ או נהג הסעות... הוא שומר ראש של ה', וזה הדבר היחיד שמטריד אותו!!!! הוא יכול לעצור אותך בצד בעזרה כמו שוטר בפתאומיות ולעשות לך שאלון זריז בענייני טהרה... וחססר לך אם יתברר לו שאתה טמא!!!! (כמובן שהוא לא עוצר כל אחד... הוא עוצר כאלו שהם רואה עליהם שהיראת שמים שלהם בסימן שאלה... כל אלו שנכשלים בהקפת הראש או אלה שהוא רואה אותם מתפללים בעזרה שחרית אחרי האברים ומנחה בתיבת נוסכים של תמיד של שחר)... ר' שמירמות הלוי, זה הלוי שאנחנו מכירים פה מהשכונה... הוא זה שנושף לנו בעורף כל הזמן... הוא זה שפעם בכמה זמן הוא מגיע לכפר שלנו... ואבא שלי מקבל אותו ממזה יפה... ואבא שלי גם נותן לו מעשר ראשון!!! מדובר בכמות תבואה עצומה שאם כל שנורר אחר היו מקבל כזו כמות של תבואה מאבא שלי... מחר הייתה מודעה בעיתון 'טוב עין הוא יבורך' והיו מלקקים אותו אח"כ כל השנה על זה שבביל 'שימור לקוחות'... אבל הוא ר' שמירמות הלוי... איפה... הוא אומר תודה רבה בחיך, ובפעם האחרונה בדקתי והחיך היה אפילו קצת יותר רחב מתמיד... וגם החיך נשאר על הפנים שלו יותר מדיקה!!! והוא אפילו אמר כמה משפטים קצרים שאני מעריך את הנתינה שלכם ושה' ימלא! משאלות!! לבכם!! לטובה!! הדבר יצא מפי ר' שמירמות ואבא שלי זרח מאושר! (בצדק... לשמוע את ר' שמירמות הלוי מברך ועוד ברכה כזו ארוכה של יותר מחמש מילים... זה זהב!!! תבין: ר' שמירמות הוא לוי, הוא לא כהן... ר' מרדכי הכהן... כולו אהבה... דלת פתוחה... הוא כל הזמן מברך מכל הלב... אבל ר' שמירמות הלוי... איזה ברכות?? הוא אומר רק את האמת... אם אתה מבקש ממנו ברכה... הוא מברך אותך שיהי רצון שהלואי תהיה שיבה כביאה!!) אבל לא חלפה דקה מאז שאבא שלי נתן לו וכבר היה לו ביקורת!!! הוא טען לאבא שצריך לפקח על הגדיש שהתעופפו ממנו שיבלים לאחר גמר מלאכה וזה כבר נתחייב במעשר והעניים עלולים ליטול את זה וכו'... אין אצלו חנופה!!! אין אצלו משוא פנים... בקיצור: אני לא אוהב את האופי הזה... תעשה משהו!!! אני אוהב אנשים נחמדים... אני אוהב את ר' מרדכי הכהן שכשהוא מתחיל לברך הוא לא גומר... איזו נשמה... כולו לב... מבחינתו כל היהודים צדיקים... כולם אוהבים כולם ברוכים... הוא מצידו טוען שבחיים שלו הוא לא ראה יהודי חוטא!!! כאלו אנשים אני אוהב... זה האנשים שאני אוהב להיות במחיצתם...

אבל כל החוסר הסימפטיה שלו זה ביום יום! אבל כשמגיע חג השבועות... וכעת צריך לקבל עול תורה... כאן לפתע כולנו רצים מהר מהר... כל יהודי רץ ללוי הכהן מחדר הכוונות של אכיפת 'והיה מחניך קדוש' בישוב שלנו... זו סגולה בדוקה ומנוסה בכפר שלנו... אם אתה מצליח להוציא ברכה מר' שמירמות הלוי בחג השבועות... זה בגדר 'ותגזר אומר ויקם לך'... זה בדוק ומנוסה!!! דא עקא שהסגולה הזו יקרה! כי שבביל לבקש ברכה מר' שמירמות בחג השבועות... אתה צריך לסגור איתו כל מיני פינות לא סגורות... אתה צריך להסכים לקבל אותו!!! וזה לא קל!! לא קל לחיות עם לוי שאין אצלו משא פנים!!! הוא אוכף את מצוות התורה בלי שום עיגולי פינות!!! אבל מגיע חג השבועות ונדרש ממך להבין שר' שמירמות מאהיב אותנו על אבינו שבשמים... אם ר' שמירמות לא היה מהלך עלינו אימים היינו עושים ככל העולה על לבנו ואז... אז אתה יודע מה היה קורה?? ש'הפלה ה' את מכותך ואת מכות זרעך מכות גדולות ונאמנות' זה היה משפט שלא היה מסתכם באמירה של חזן הכנסת חסר הכח וייתר המדע תוך כדי הלקאה, אלא זה היה מתקיים מוחשי וחי בחרון אפו עברה וזעם וצרה... אז בבקשה... נא לחבק ולנשק את מי שמאהיב אותי לאבי שבשמים ועושה דיו למטה ומעורר רחמים למעלה.

יהי רצון שתזכה ל'אורות ערפל'...

השנה התחלתי להשתמש באיחול חדש ויחודי לחג השבועות אני מברך אותך: **שתזכה לאורות ערפל!!!** מה פירוש אורות ערפל???

הרי במעמד הר סיני היו ג' מחיצות- חושך ענן וערפל... משה רבינו היה היחיד שזכה להיכנס לפנים ממחיצת הערפל!!! (וזה מה שכתוב 'והנה אנכי בא אלך **בבב הענן** בעבור ישמע העם בדברי עמך) כלומר: ישראל לא זכו לראות את מה שמשה ראה כי הוא נכנס לפנים מהערפל והם נשארו מבחוץ!!! אבל יש משהו שיישראל כן זכו לראות... את מה הם זכו לראות?? **את הערפל עצמו!!!!**

מה ההבדל בין לראות **חושך בעיניים** ל--לראות **ערפל בעיניים**? מי שנמצא בחושך לא רואה!!! לא רואה כלום!!! מבחינתו אין כלום... כי הוא לא רואה כלום... **אבל מי שנמצא בערפל ? ! ?** בערפל אתה כן רואה!!! אתה רואה --אתה לא רואה!!! כלומר: יש לך ראייה מוחשית שיש כאן משהו ש-אתה לא רואה...

לדוגמא: נהג שנוסע בערפל... נוסע מאוד לאט!!! למד? כי הוא בלחץ שהוא לא רואה כלום... נו... מה הבעיה?? אדרבה... אם אתה לא רואה כלום... סימן שהכביש פנוי... קדימה... שים גז...

אבל לא!!! כשיש ערפל... זה לא שאני לא רואה כלום!! אדרבה... אני רואה שיש כאן משהו שמסתיר ממני ו-לך תדע מה אני לא רואה!!! ולראיה וההשגה הזו עם ישראל הגיעו בהר סיני!!! הייתה להם ראייה והשגה שיש פה משהו ש. שנסתר ממני... ומכאן ואילך התעוררה תשוקה והשתוקקות עצומה... גל עיני ואביטה!!! האר עיני... יש פה משהו... תראה לי... תגלה לי... ולי לא נותר אלא לברך מעומק לב: יהי רצון שתזכה לאורות ערפל האלו...

כי תבין: הקב"ה הוא קל מסתתר!!! דא עקא שמגלות יוון ואילך ההסתתרות שלו העמידה שזה **חשיכה גדולה**... חושך זה שאנחנו לא רואה כלום... וממילא מבחינת התחושה היא שאין כלום... וכשזו התחושה אז אין לך אפילו קצה חוט... וזה עומק ההסתרה... ולכן הזעקה היא: אנה ה'... תן לי לפחות אורות ערפל!! תן לי השגה מוחשית שמסתרת כאן משהו!!! שיהיה לי ראייה בזה שאני לא רואה... ואז תתעורר בי תשוקה ומתקנות וכיסופים גל עיני ואביטה... תתגלה אלי...

אנה ה'... רחמנות עלינו... מאז חטא העגל שחזרה וזהמתן, שוב הגיע היצה"ר וגנב את ההצגה... הוא גנב גם את הערפל אליו! בינינו, איפה אני ואתה מרגישים במוחשיות שמי יודע מה אנחנו מפסידים?? איפה אנו מרגישים הכי חזק שאוה... מי יודע מה מסתתר כאן? בכל השטיויות... ברפש והזוהמא... שם!!! לשם הלך הערפל... שמשדר לנו מי יודע מה מסתתר... גילוי עריות...

לעומת זאת בעבודת ה'... תכנס לביהמ"ס... תפתח סידור... תפתח גמ'... מה יש פה?? מה כבר יכול להיות?? מה כבר יכול להפתיע פה?? אז אנה ה'... תחזיר לי את האורות ערפל, אני לא מתיימר להתפלל שתסלק את הערפל ונראה אותך... אבל לפחות תן לי לראות את קיומו של הערפל!!! תן לי להרגיש במוחשיות שקיים פה משהו שאני לא רוצה להפסיד... שיעורר בי ריגוש ודחף פנימי של גל עיני ואביטה נפלאות... תמיר לי את הדחף הפסול לגילוי שלילי ותחליף אותו בגל עיני ואביטה...

ולסיום: מכאן מגיעה המשוואה שהיצר הדומיננטי בדורנו הוא מקביל בהקבלה מוחלטת להשגה בעצמות כבוד ה'... נא לתת כבוד לדחפים שלנו... ולהבין שכלל שהם הולכים מעצמיים... הם בסה"כ מתגלים ככלי מוכן להשגה בויחזו את האלוקים... כן... מה הפלא שהיו במעמד הר סיני כ"כ הרבה אזהרות 'ותגבלת את ההר'... לא תגע בו יד... בטח... בדיוק מי שאמר אין אפטרופוס לעריות הוא זה שאמר אין אפטרופוס לכיסופים אינסופיים של רצונו לראות את מלכו... לשם אנחנו חותרים!!! ולשם נגיע!!! בנפשנו!!!

עזרה ראשונה ללחץ בחג השבועות....

בחור אחד ניגש אלי ואמר לי: אני לחץ מחג השבועות....

אמרתי לו: אני רוצה להרגיע אותך בשתי מילים: אל תדאג **זה יעבור!!!!** אבל כשאני אומר 'זה יעבור' אני מתכוין תרתי משמע!!! מה אני מתכוין? ?

מצד אחד: לא תקח ללב... אל תעשה עסק... כי זה בסה"כ 24 שעות וזה באמת עובר... לא שווה להיכנס לדרמות... זה מצד אחד!! אבל מצד שני: יש פה משמעות יותר עמוקה... היות וחג השבועות, הוא באמת חג כ"כ קצר וכ"כ מהר עובר... הוא לא סתם חג כ"כ קצר... הוא קצר בעיקר בגלל שהוא מאוד מאוד מתמקד ביום שאחרי!! חג השבועות הוא על תקן של חתימת חוזה של מה התכנית שלנו 'מכאן ואילך'... ממילא גם אתה... אל תתבחש יותר מידי בחג עצמו... תהיה עסוק ב'מכאן ואילך' של החג הזה... איזה תכנית יעול ושינויים מבורך אתה מציע...

אם אתה שואל אותי... מבחינתי... החג שבועות הכי מרומם שהיה לי אי פעם... זה היה ליל שבועות אחד שהייתי צריך לעשות כמה שינויים... וננעלתי באיזה חדר באמצע הלילה ודיברתי עם הרבש"ע... סגרתי איתו כמה פינות שהיו עד עכשיו פתוחות... והגענו להסכמות חיוניות להמשך פגישות עבודה מציניות בהקשר לעול תורה שלי בשנה הקרובה... אמנם באותו ליל שבועות ספציפית כמעט ולא למדתי!!! אבל מה אתה רוצה... הייתי עסוק בלקבל את התורה!!!!!! הייתי עסוק בחתימות אחרונות...

הבנת? ? כן תצליח ללמוד בליל שבועות או לא... יהיה לך חברותא או לא יהיה... תהיה עייף או עירני... מה זה משנה... תכל'ס... על מה אתה מוכן לחתום... איזה הצעות חוק חדשות יש לך להציע למושב החדש...

(אני מאוד רגיש ללחץ הזה כי אצלי בתור בחור זה התפתח לכדור שלג... ישנתי קצת בליל ערב שבועות, כדי שאני אוכל לישון הרבה בצהריים, ואז בסוף גם בצהריים לא נרדמתי... ואז הייתי עייף... ואז הייתי לחץ נורא שאני אעצום עין בליל שבועות, אז מיהרה הציע לשתות בלו עם יין שזה מעיף אותך לתקרה... ובסוף נחתתי נחיתת אונס על הסטנדר... ובינינו... לא קרה כלום... קבלתי את התורה גם בשנה זו)

---כעת תבין: הרי מה באמת גורם לי כ"כ להילחץ מחג השבועות? ? ?

כי קראתי בספה"ק בגודל מעלת חג השבועות, ואיזה השפעות עצומות יורדות לעולם ביום הזה... ויום הדין על תורה וכו' ואני רוצה לתפוס את זה... לא להחמיץ את זה!!! אז קדימה... רק נכנס חג השבועות ואני נכנס למרתון ואני מרגיש כמו 'ראה את המציאה ונפל עליה'... אני רוצה לתפוס את ההשפעות שלא יברחו לי... ותענית דיבור עד כתר... ותהילים, ותיקון... וממילא זה מלחיץ!!! אז זהו שאני רוצה לגלות לך (מסתמא זה נכתב כאן בגיליון כמה וכמה פעמים) שחג השבועות הוא כמו טייל!!!! בספירת העומר היינו עסוקים בייצור של הטיל הבליסטי הזה... לייצר את הטיל הזה אורך הרבה זמן!! זה לבנות ראש נפץ... וככל שעבדת יותר והשקעת יותר ככה זה יותר 'עובד'... ככה זה יותר משיפע בכל העולמות, תכל'ס... כשהגיע חג השבועות... זהו... השלמנו לייצר את הטיל... כעת!!! בחג השבועות הגיע זמן השיגור!! ולכן למרבה האבסורד דווקא כשסיימנו את הייצור של הטיל... דווקא כעת מגיע השלב הכי פשוט... קוראים לזה: שיגור!!!! בחג השבועות הטיל נשלח לשיגור!!! ודווקא שיגור טיל זה הדבר הכי פשוט!! זה בסה"כ לחיצת כפתור!!!

אין הבדל בין שיגור טיל בליסטי לבין להדליק את האור בסלון... שניהם לחיצת כפתור אותו דבר!! אני מתאר לעצמי שהמחבל החותי האלנפבת... כשמכבדים אותו ללחץ על הכפתור ולשגר טיל בליסטי... אני בטוח שהוא לוחץ מאוד מאוד חזק על המשגר!!! כי תשמע... אחרי הכל... זה טיל כ"כ עוצמתי... שאמור לטוס 2000 קילומטר... אז בטח צריך ללחץ יותר חזק מאשר כטב"ם קצר לאחת הספינות...

אבל אז רק בגלל שהוא חותי!!!! אבל מי שמבין יודע שאין שום הבדל, ברגע שאתה עובד עם מערכת של הפעלה!!! כשזה מגיע לשלב של הלחיצת כפתור... פה אין הבדל בין פצצה גרעינית... לקטישה...

איפה כן יש הבדל? ? כשאתה מייצר את הטיל!!! בשלב של הייצור... לייצר רחפן זה ככלכלום... כטב"ם קצת יותר... וטייל בליסטי זה 49 יום...

אבל בשלב של הגישור... זה נישט נפקא מינה... זו לחיצת כפתור!!!

על אותו משקל כאן: אנחנו עוסקים בייצור!!! כל אחד מייצר בשליחות שלו כל מיני 'ראשי נפץ' של קרבת ה' והשפעות בכל העולם... עיקר העבודה שלנו זה בייצור... אבל כשמגיע שלב השיגור... זה כבר נעשה לבד...

כל המהות של יום טוב או כל מצווה שיש לה חלות... זו הגדרה של שיווק!! בחג השבועות זה קורה!!! ממילא בחג השבועות אין מה להיכנס ללחץ... לא צריך ללחץ יותר חזק על המתג!!! זה לא משנה כ"כ אם בחג השבועות תשתולל או תהיה רגוע... מה שהכנת לשיגור ישלח!!!

מה בכל זאת ההבדל בין אחד לשני? ? זה מה הכנות!!! איזה ראש נפץ... כן... זה בהחלט משנה... מי שהגיע לחג השבועות בידיים ריקות... לא הביע שום נכונות... לא הגיע מצידו עם שום אמירה פנימית של נעשה ונשמע... אז הוא סתם משגר איזה בלון הליום לבורא עולם... ויש אחד שהכין לאורך השנה האחרונה פצצה גרעינית של געגועים ותשוקה של רצוננו לראות את מלכנו... מדובר בבחור שבכל לבו ונפשו רוצה ומשתוקק להתקרב לה'... ולקבל על עצמו עול תורה... והטיל הגרעיני הזה משוגר בחג השבועות... ואם לא אתה... אז אני רוצה להרגיע אותך... שגם אם בדיק בחג השבועות לא היה לך מי יודע מה מצב רוח... (מאוד הגיוני שזה יקרה כי היכל המבחן מאוד קרוב להיכל דבאון ואתה מאוד מאוד בלחץ בחג השבועות) ואתה תרגיש כזה סתם כזה בחג השבועות, ואולי רח"ל אתה תפקח שבע עשרה פעמים באמצע המשמר... ולא תצליח להתרכז באקדמות מילין... ואני רוצה להרגיע אותך ששום דבר לא קרה!!! הטיל שוגר אותו דבר... דווקא בחג השבועות הכי פחות צריך את הגז שלך... כי סו"ם חג השבועות זה כבר חליות דאורייתא... העסק כבר עובד לבד... אתה כבר עשית הכל... הלב שלך כבר פתוח... וכעת התור של הרבש"ע למלאות את השקים שפתחת לפניו עד יוכלון שאת... (עכשיו בלי שום קשר, אני סתם מרחם עליך... אם הרגשת על הפנים בחג השבועות, אז הלימוד היה היה פחות טעים!!! ופחות טעים זה פחות נעים... אבל זהו... זה כל האידעו... מבחינתי זה בדיק כמו שאמא שלך שלחה לך בלינצ'ס גבינה והיית בטוח שזה מתוק ובסוף התברר שזה היה מלוח... קרה משהו? ? אז לא היה טעים... זה כל האסון שיקרה אם בחג השבועות לא היה לך מייחין... קוית שיהיה יותר טעים ובסוף היה קצת פחות טעים... זה כל האסון... חוץ מזה... לך אכול בשמחה לחמך... הידים שלך מלאות במתנות יקרות של בהירות ומתיקות ועריבות טוב התורה...

אבל רגע רגע רגע... אם אני באמת צודק שחג השבועות זה בסה"כ השלב של השיגור ולא צריך ללחץ יותר מידי חזק... אז אולי בכלל לא צריך לעשות עסק מחג השבועות... אולי אני בכלל אלך לישון בליל שבועות כמו שבת שגרתית... בקיצור: לפי מה שאמרתי עד כה... במילים אחרות יוצא מדברי שאני מיישב את כל העסק... אני לוקח את חג השבועות ואני מרוקן אותו מהעוצמה שלו ומוציא ממנו את כל המיץ...

אז זהו שלא!!!! ברור שהצורה הנומלית והאידיאלית זה להתרגש בחג השבועות כי באמת באמת הכל קורה ביום זה!!! ויתירה מזו: גם אחרי שאמרתי שאין צורך ללחץ על המתג יותר חזק... עדיין אני באופן אישי מרגיש צורך טבעי בחג השבועות ללחץ קצת יותר חזק!!! אני עומד כל הלילה... לומד בקול... מתנדנד חזק... (שבוע אח"כ כואב לי השרירים) בקיצור: אני מרגיש צורך טבעי בתחושתיות יותר... זה נורמלי!!! זה טבעי... לא צריך לדכא את זה... רק מה? ? לא בלחץ!!!! **תלחץ חזק... אבל בלי לחץ...** (טיפוס לחץ מבין מה ההבדל בין לחץ לבין ללחץ... ללחץ זה לעשות קצת יותר חזק עם הרגל בריקוד... או להתנדנד טיפה יותר חזק בשביל לא להידיד ברות... בסייידר... קטן עלינו... בכיף... אבל לחץ ?! ? זה משהו שמשחק ומדכא...) תלחץ!!! תלחץ עם כל העוצמה בחג השבועות... אבל בלי לחץ!!! אל תחשוב שהלחיצות שלך זה האידעו... לא על זה יפול דבר! לא זה מה שיקבע את הארת פנים שלך בשנה הבאה...

--- רק מה כן? ? אם אתה בכל זאת כוסף ומשתוקק לצאת ידי חובת לחץ ומתח בחג השבועות... אז מה כן מאוד רלוונטי? ? הראש נפץ!!!! את מה אתה משגר!! זה הסיפור הגדול... בחג השבועות משגרים... השאלה מה... ועל המדוכה הזו תשב... שב על זה בחג השבועות!!!! ויש בעד מה... רוצה דוגמא? ? בינינו... לכל אחד מאיתנו יש את החולשה שלו... את החלון' האישי שלי שמוציא אותי מהלימוד... כל אחד והסיפור שלו...

אם זה קו נייעס מסוים שאני דבוק אליו והוא מוציא אותי מהלימוד...

אם זו ערימת שבועונים בסוף שבוע ש... שאני מחחייב לקרא...

אם זה היציאה המשמעותית בליל ששי מהישיבה על כל המשתמע...

אם זה החדר הזה שהולכים לישון בו מאוד מאוחר... אבל הם חברה נחמדים וכיף איתם... ותכל'ס... עם כל הכיף... אנחנו הולכים לישון ב-2...

כל אחד והסיטואציה שלו... וחשוב לציין: אני לא מדבר פה על פיצ'פקס... (סו"ם לכל אחד יש פיצ'פקס של פה ושם ביטול תורה ולא צריך לעשות מזה עסק... ועקרונית לא!! כי יש כאלו שכל פעם שהם רוצים לחזור בתשובה על ביטול תורה, מאוד קל להם להצביע... כי כל דבר שמתפרש אצלם כרגע נחמד של הרפיה וקורת רוח, אז אוטומטית זה מתפרש כמשהו של ביטול תורה!!! ולכן פרנציפ לא!!! אל תעשה עסק בכך מכל איזה שהות טיפ טיפה יותר ארוכה בשתיית הקפה או בנייעס בחדר אוכל... הנח להם לישראל... לא תהפוך את היצר הטוב לנודניק סדרתי) אנחנו מדברים פה על ביטול תורה משמעותי!!!! משהו קבוע!! איזה תכנית קבועה בקווי נייעס שאתה מחובר לזה ברמה תלונית (שאם הוא התעכב מלשלוח את העדכון אתה יכול להתקשר בבוקר אחד יותר בחמש פעמים...) וכן הלאה וכן הלאה, וכעת הגיע חג השבועות וה' רוצה שאנחנו נקבל את התורה!!! ותורה זה מלשון הוראה!! כלומר: אני מוכן לקבל הוראה מגבוה!!!

ובשביל להיות ממוקד למשימות ולהוראות שאני מקבל מלמעלה... אני צריך להיות כמה שפחות מוסח לנושאים אחרים שלא רלוונטים בשבילי...

זה א' ב' של אנשי עסקים אמריקאים... איך אמר לי ר' עזריאל טאבור זצ"ל? ? אני לא קורא עיתון לא בגלל שאני פאנאט!!! אלא בגלל שאני ביזנסמן אמריקאי!! ובארה"ב יש כלל: איש עסקים אמריקאי לא מוכן לבזבז זמן על נושא שלא מקדם אותו כלכלית באופן אישי!!! זה בסה"כ שיקול כלכלי טהור!!! (שישאר בינינו... הרי למה הישראלים מגיעים לאסוף כסף אצל הגביר האמריקאי? כי בזמן שהם היו עסוקים בתיקים של ביבי ובפוליטיקה חרדית... הוא היה עסוק לביתו... אחרי שהישראלים גמרו לקרא את כל העיתונים היומיים... כעת הם זוכרו שאין להם כסף... כעת הגיע הזמן לטוס למי שבאותו זמן דאג לעצמו ולביתו... מכובן שהכל בע"מ... באוירה טובה... אין הכללות... מה שבטוח: נראה לי שאנחנו יותר מידי עסוקים בכל מיני דברים שלא מקדמים אותנו לשום מקום... ומה שהכי מטריף את דעתי שאנחנו דוואים לכל מיני אישים שהם בסוף דיאנו לעצמם וסיטנדר. ומי שישאר מרוקן עם לשון בחוץ ונעם שפתים שרופות מ-400 גרם גרעינים וערימות עיתונים זה אני ואתה וחבל)

עכ"פ הנה לך כר נרחב של נושא אישי לדיון בעיצומו של חג השבועות...

האם אני מוכן לגשת לעסקה מול אבא שבשמים? ? ?

איזה ריגוש או תוכן מיותר אני מוכן לשלם ולהוציא מראש... כדי לזכות ולהכניס במקומו את דברי ה' ? ? שים לב: הדגשתי-- לשלם!!! זה כרוך בתשלום!! אף אחד לא אומר שזה קל!! אבל זה לא להפסיד אלא לשלם... מה אתה מוכן לשלם בשביל לזכות במאור פנים בתורה...

עוד משהו קטן: מניסיון אישי שלי וגם עם אחרים... למרבה האבסורד היום שאחרי חג השבועות ושאחרי יו"כ זה ימים שעלולים למעידות רוחניות נוקדותיות דווקא בקרב הבני עליה היותר מופלגים!!! ולמה? ? מסיבה פשוטה: קרעת את עצמך בשבועות... סחטת את עצמך עד קצה הכוחות... וגם במוציא חג השבועות... לא ויתרת... דרשת מעצמך שלא יהיה ח"ו בבחינת 'יסעו מהר ה'...' אתה מצידך ממשיך עסקים כרגיל... חובט בסוס וממשיך לדלוור איתו הלאה... ובשלב מסוים הוסיף קם על יצורו... וקם עצעללך... ואז הבחור מתקשר אלי כולו מבהל... מה קרה לי... שמירת עיניים... איזה מחשבות... ואיזה התפרצויות... אני לא מכיר את עצמי כזה... אז זהו!!! שאנא... לאט לנוער... כמו שכשמעצבנים את הקנאים הם יוצאים בזעקה 'ירושלים אינה הפקר'... אז להבדיל, אם אתה תחבוט בגוף שלך ללא רחם הוא גם יצא עליך בהפגנה ויזעק: הההלו... תכבד אותי... אני לא הפקר!!! אני הגוף שלך!! אני החתן הראשי פה... ה' הרכין שמים לארץ... מה זה הארץ? זה הגוף!!!

ולכן ברצוני לעדכן אותך: גם במוציא חג שבועות צריך לדעת לעשות נחיתה רכה באטמוספירה... ומותר להרפות קצת... לך לישון ותישן טוב, (להזכירך: הגוף שלנו נתון הלוואות נדיבות אבל הפריסה שלהם גרועה!!! הוא יתן לך לדלג על לילות שלימים... אתה תקרע את עצמך והוא יאסרך לך בכיף... אבל ביום בהיר הגוף נתון ברקס פתאומי!! והוא גובה בבת אחת את הכל... שזה אומר שפתאום אתה מוצא את עצמך עייף ועייף... ומבולבל ועייף... והראש לא עובד... וכבר עבר שבוע וחצי ואתה עדיין גורר... ואז מיהשו זורק לך: שכנאה שאתה מעמיע עם עצמך ויש לך מחסור בשינה... ואתה כולך נזעק: איזה חוסר שינה... אני לא מפסיק לישון... ועל איזה עומס אתה מדבר, אולי עומס של שינה... והאמת היא שזה לא סתירה!!! אתה כעת מחזיר חובותי ישינים... ואתה לא סיימת לשלם אותם... האבחון הזה שווה זהב!! כי בשלב מסוים אתה מסיק מסקנות שכנאה קרה לי משהו... אז זהו... שתדע שכל עומס חריג שאתה מעמים על הגוף... אתה תשלם אותו!!! לא קרה כלום... רק שתדע...) חג שבועות שמח ורגוע ושמח...